

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/85/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421201756
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8421201756.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX/X, XXX XX D. E., právne zastúpená: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47445092, v konaní o zaplatenie 1.033,09 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie ohľadne istiny 107,27 eur s prísl. z a s t a v u j e.

Žalobu z a m i e t a.

Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 80 % trov k rukám zástupcu žalovanej JUDr. Petra Vachana, advokáta, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd dňa 28.09.2021 v jej konečnej úprave pripustenej právoplatným uznesením tunajšieho súdu zo dňa 13.05.2022, č.k. 4Csp 85/2021 - 100 sa žalobkyňa domáhala na žalovanej zaplatenia 1.033,09 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.033,09 eur od 01.03.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tak, že právna predchodkyňa žalobkyne, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „Consumer Finance Holding a.s.“) dňa 28.11.2016 uzavrela so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 7610505103, na základe ktorej poskytla žalovanej pôžičku vo výške 1.500 eur. Podľa zmluvy o pôžičke žalovaná mala pôžičku splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach vo výške 39,71 eur, a to do celkovej sumy 2.382,60 eur. Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. zanikla zlúčením s jej právnym nástupcom Všeobecnou úverovou bankou a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 (pôvodný žalobca, ďalej už len „VÚB a.s.“) tak, ako je to uvedené vo výpise z obchodného registra OS Bratislava I., oddiel: Sa, vložka číslo 341/B. Žalovaná do podania žaloby z celkovej sumy 2.382,60 eur zaplatila 1.038,39 eur. Žalovaná porušila zmluvnú povinnosť platiť dojednané splátky riadne a včas. VÚB a.s. listom zo dňa 29.12.2018 („Predžalobná upomienka“) vyzvala žalovanú k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote viac než 30 dní. Žalovanú súčasne upozornila, že ak v stanovenej lehote nedôjde k úhrade aspoň najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnená pôžičku zosplatiť. Žalovaná ani v tejto dodatočnej lehote dlžné splátky neuhradila. VÚB a.s. využila svoje právo veriteľa vyplývajúce jej z čl. 10.2 zmluvných podmienok a ust. 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a pôžičku zosplatiť, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 23.02.2019 („Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“). K zosplateniu pôžičky došlo po

márnom uplynutí dostatočne dlhej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v listine „Predžalobná upomienka“ je len najstaršou omeškanou splátkou a neurčuje začiatok plynutia premlčacej doby. Žalovaná zosplatený dlh neuhradila. Ku dňu podania žaloby žalovaná mala zaplatiť sumu 2.071,48 eur, pozostávajúcu z 26 splátok do zosplatenia dlhu vo výške po 39,71 eur (1.032,46 eur) a sumy po zosplatení dlhu vo výške 1.039,02 eur, po odpočítaní sumy uhradenej žalovanou 1.038,39 eur a nákladov na vymáhanie pohľadávky (stĺpec „MP3“) vo výške 15,87 eur, ktoré si žalobkyňa žalobou neuplatnila. Žalobou si žalobkyňa neuplatnila ani nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 132,36 eur uvedenej v prehľade úhrad a splátok ako stĺpec „Pokuta“. Žalobou si žalobkyňa uplatnila nárok na zaplatenie úrokov z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po „Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Oznámenie bolo zaslané žalovanej obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia je 5 dní.

3. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil súdu listiny, a to notársku zápisnicu N 3283/2017, NZ 54215/2017, zo dňa 11.12.2017 vo veci projektu rozdelenia spoločnosti Consumer Finance Hoding a.s. zlúčením, listinu „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ číslo zmluvy 7610505103, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, listinu „Predžalobná upomienka“ zo dňa 29.12.2018 spolu s poštovou doručenkou, listinu „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru,“ zo dňa 23.02.2019 a prehľad splátok a úhrad.

4. Podaním zo dňa 20.10.2021 súd s poukazom na § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách vyzval zástupcu žalobkyne na doplnenie skutkových tvrdení a predloženie dokladov, rozhodných pre posúdenie splnenia povinnosti pôvodného veriteľa pri uzatváraní zmluvy o pôžičke posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej ako spotrebiteľa pôžičku splácať, teda tzv. bonitu žalovanej. Na výzvu zástupca žalobkyne reagoval podaním doručeným súdu dňa 05.11.2021, v ktorom uviedol, že žalovaná spĺňala štandardné rizikové podmienky. Uviedol, že podpisom zmluvy o pôžičke žalovaná prehlásila, že všetky ňou uvádzané údaje sú pravdivé, a že nie sú jej známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jej záväzku. Zároveň žalovaná preukázala výšku svojho mesačného príjmu poberaného z titulu zamestnanca a výšku svojich mesačných výdavkov. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky predmetného úveru sa tak s poukazom na žalovanou uvedené hodnoty javila ako primeraná. Uviedol, že v danom prípade ide o spotrebiteľský úver – bezúčelovú pôžičku s ručiteľom, kde schopnosť splácať úver bola vyhodnocovaná spoločne u žiadateľa a spolužiadateľa. Žiadateľka uviedla príjem 791 eur, pričom výplacnou páskou preukázala príjem 734,95 eur. Spolužiadateľ uviedol príjem 770 eur, pričom výplacnou páskou preukázal príjem 768,50 eur. Žiadateľka a spolužiadateľ uviedli rodinný stav ženatý/vydatá a počet vyživovacích povinností 1. Žiadateľka uviedla mesačné finančné náklady 104 eur, iné mesačné výdavky 40 eur. Dopytom do registra NRKI boli zistené reálne mesačné finančné náklady žiadateľky 232 eur. Spolužiadateľ uviedol mesačné finančné náklady 300 eur, iné mesačné výdavky 10 eur. Dopytom do registra NRKI boli zistené reálne mesačné finančné náklady spolužiadateľa 158 eur. Platobná kapacita tak bola vypočítaná z príjmu 1.503,45 eur, „nákladov na register, žiadosť, CHF“ 615,98 eur, nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb vo výške 322,42 eur, z čoho disponibilný zostatok predstavoval 565,05 eur. V prílohe podania predložil výplacné pásky spolužiadateľov za mesiac október 2016.

5. Dňa 12.11.2021 súd vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 4Csp 85/2021 – 51, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi 1.033,09 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% zo sumy 1.033,09 eur od 01.03.2019 do zaplatenia a náhradu trov konania. Proti tomuto platobnému rozkazu žalovaná podala včas odpor. V odpore zástupca žalovanej vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Kežmarok, s uvedením (bez ďalšieho), že miestne príslušným je Okresný súd Stará Ľubovňa. Žalobu navrhol v celom rozsahu zamietnuť. Namietol, že žalobkyňa v podanom žalobnom návrhu neuviedla, akým spôsobom bola overená bonita klienta. Poukázal na ust. § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona č 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ďalej namietol, že v zmluve dojednaná ročná úroková sadzba vo výške 21,90 % je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko priemerná úroková miera z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) pre spotrebiteľské a ostatné úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov v mesiaci 11/2016 bola 7,97 %. Argumentoval, že neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje

úrokovú mieru v dobe dojednanja obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokových sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/26/2015). Keďže úroková sadzba uvedená v zmluve o pôžičke prevyšuje skoro o viac ako o 150 % priemernú úrokovú mieru obdobných úverov obchodných bánk zverejnených NBS v čase uzatvorenia zmluvy, s poukazom na ustanovenia § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka zmluva o pôžičke je v časti dojednanja o zmluvných úrokoch neplatná, čo má v konečnom dôsledku za následok, že pôžička je bezúročná a bez poplatkov. Ďalej uviedol, že zo strany žalobkyne neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pôžičky v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobkyňa nepredložila doručenkú k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nemôže spôsobiť žiadne právne následky. V zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.01.2011 sp. zn. 5 Cdo 129/2010). Keďže žalobkyňa nepredložila listinný dôkaz o tom, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti pôžičky sa dostalo do sféry dispozície žalovanej, nepreukázala, že žalovaná mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej. Preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Taktiež mimoriadna splatnosť celého úveru nebola vyhlásená do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky v zmysle § 565 posledná veta Občianskeho zákonníka.

6. Uznesením zo dňa 03.01.2022 č.k. 4Csp 85/2021 - 67 súd podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku vyzval žalobkyňu na vyjadrenie k odporu žalovanej a pripojeným listinám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Na uvedenú výzvu reagoval zástupca žalobkyne podaním doručeným súdu zo dňa 12.01.2022, v ktorom uviedol, že v danej veci boli dodržané všetky zákonom stanovené predpoklady pre vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, a to vzhľadom na existenciu dohody o zosplatnení dluhu v zmysle čl. 10 bod 10.2 zmluvných podmienok, riadne zaslanie výzvy pred zosplatnením a dodržanie zákonnej 90-dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním žalovanej. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo zasielané žalovanej len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanej adresovaná výzva s doručenkou, v rámci ktorej bola žalovaná riadne upozornená na možnosť zosplatnenia úveru v prípade neuhradenia dlžných splátok. Uviedol, že žalovaná sa mohla o zosplatnení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Tiež, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovanej s jej obsahom. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovanej opakovane uviedol tvrdenia uvedené už v písomnom podaní doručenom súdu dňa 05.11.2021.

7. Uznesením zo dňa 29.04.2022 č.k. 4Csp 85/2021 - 77 súd podľa § 167 ods. 4 Civilného sporového poriadku vyzval žalovanú na vyjadrenie k vyjadreniu žalobkyne v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Na uvedenú výzvu reagoval zástupca žalovanej podaním doručeným súdu zo dňa 18.05.2022, v ktorom trval na zamietnutí žaloby v celom rozsahu. Uviedol, že právna predchodkyňa žalobkyne hrubým spôsobom porušila svoje povinnosti veriteľa stanovené v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, čo podľa § 11 ods. 2 tohto zákona má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, a zároveň žalobkyňa ako veriteľ nebola oprávnená vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie celého spotrebiteľského úveru (viď. napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co 2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co 171/2016 zo dňa 27.10.2016). Ďalej uviedol, že podľa interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN dostupnej na <https://www.fininfo.sk/fininfo/fiq/financne-kalkulacky/kalkulacka-rpmn/> bola po zadaní požadovaných údajov vypočítaná RPMN vo výške 19,96 % p.a.. Zmluva o úvere preto v danej veci obsahuje nesprávny údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa, a to 21,89 % p.a.. Aj to má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Trval na rozpore dojednanja o zmluvných úrokoch s dobrými mravmi z dôvodu ich neprímeranosti, a na neplatnosti tohto dojednanja (viď napr. nález Ústavného súdu SR z 28.02.1995 sp. zn. PL. ÚS 10/95, rozsudok NS ČR z 15.12.2004 sp.zn. 21 Cdo 1484/2004, rozhodnutie NS SR sp.zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, rozsudok NS SR sp.zn. 1 Cdo 57/2005 zo dňa 01.07.2010, rozsudok NS SR zo dňa 26.04.2012 sp zn. 5 Cdo 26/2011).

8. Podaním doručeným súdu dňa 30.06.2022 zástupca žalobkyne zobral žalobu sčasti, a to o zaplatenie istiny vo výške 85,76 eur spolu s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania, späť. Čiastočné späťvzatie odôvodnil tvrdením, že žalovaná po podaní žaloby vykonala úhrady tak, ako ich v podaní špecifikoval. Navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Naďalej trval na zaplatení istiny 947,33 eur spolu s úrokmi z omeškania tak, ako ich špecifikoval v podaní. V podaní ďalej uviedol, že v danom prípade je výška úrokovej sadzby totožná s výškou RPMN. Navýšenie úveru tak predstavujú len zmluvne dojednané úroky. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery so splatnosťou od 5 do 10 rokov zverejnená naposledy

v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy MF SR v súlade s ust. § 21 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2016 so stavom ku dňu 30.09.2016 predstavovala 12,34 %. Najvyššia prípustná výška odplaty podľa zákona (§ 53 ods. 6 OZ v spojení s ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995) tak v danom prípade predstavovala 24,68 % (2 x priemerná RPMN 12,34 %). Argumentoval, že nie výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN, je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie primeranosti celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Veličina vyjadrená prostredníctvom RPMN predstavuje celkovú odplatu spojenú s úverom, tzn. navýšenie úveru, ktoré je povinný spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť, a tento faktor je rozhodujúci pre ustálenie primeranosti odplaty. Výška odplaty dojednanej v danej veci za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 21,89 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.01.2015 a dobrými mravmi. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.10.2021, sp. zn. 17CoCsp 21/2021.

9. Podaním doručeným súdu zo dňa 25.08.2022 zástupca žalovanej v rámci prostriedkov procesnej obrany doplnil, že v danom prípade pohľadávku, ktorá je predmetom konania, postupovala na žalobkyňu VÚB a.s., ktorá sa stala právnym nástupcom pôvodného veriteľa, obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.. Preto na takéto postúpenie pohľadávky sa vzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 24. apríla 2018 sp.zn. 1 Cdo 147/2017 publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR vo veciach občianskoprávných č. 8/2018, rozsudok NS SR sp.zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018). Považuje za právne irelevantné, ak žalobkyňa v rámci prostriedkov procesného útoku poukazuje na moment doručenia žalobného návrhu žalovanej, keďže z vyššie uvedenej judikatúry vyplýva, že podmienky pre platné postúpenie pohľadávky museli byť splnené ku dňu postúpenia, a nie následne po doručení žaloby. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky, bez ďalšieho, zakladá aktívnu legitímáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách mohla byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré boli v čase postúpenia už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky po tom, čo dlžník bol nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky bankou na iný subjekt a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky kumulatívne. V danej veci po zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. dňa 01.01.2018 jej právnym nástupcom sa stala VÚB a.s., ktorá pohľadávku postúpila v postavení bankového subjektu, na ktorý sa vzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Bolo preto jej povinnosťou vypracovať písomnú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Keďže tak neurobila, neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách na žalobkyňu. Predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vyhotovila obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ktorá v tom čase bola nebankovým subjektom a na ktorú sa preto nevzťahovalo ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretne, najmä sú povinné vykonávať obchody s vynaložením odbornej starostlivosti; vynaloženie odbornej starostlivosti je banka povinná hodnoverne preukázať. Podľa názoru žalovanej splnenie, resp. nesplnenie, podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nebankovým subjektom v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať so splnením, resp. nesplnením, povinnosti banky postupovať v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku, a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nie na ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Pohľadávku v danej veci postúpila až VÚB a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. ako nebankového subjektu. Preto bola potrebná písomná výzva banky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyhotovená VÚB a.s. (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.10.2020 sp. zn. 19CoCsp 28/2020). Trval na tom, že právny predchodca žalobkyne nepostupoval pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou a neskúmal schopnosť žalovanej ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Nepreveril si úverové zaťaženie žalovanej v žiadnom bankovom alebo nebankovom úverovom registri. Uviedol, že na Okresnom súde Skalica prebieha niekoľko súdnych konaní, v ktorých sa veritelia domáhajú na žalovanej zaplatenia dlžnej sumy. Pokiaľ by žalobkyňa bola

preverovala úverové zaťaženie žalovanej, k poskytnutiu úveru by vôbec nebolo došlo, keďže žalovaná je evidovaná ako dlžník voči viacerým veriteľom, voči ktorým má svoje záväzky po splatnosti v omeškaní. Poukázal tiež na ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 299/2016 Z. z. účinnom od 01.01.2017, podľa ktorého práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí iba vtedy, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a žalobkyňa nepreukázala existenciu písomnej výzvy banky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a zároveň v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Preto zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a žalobkyňa nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitimáciu.

10. Podaním doručeným súdu dňa 31.08.2022 zástupca žalobkyne zobral žalobu sčasti, a to ohľadne istiny 21,51 eur s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania späť. Späťvzatie odôvodnil tak, že žalovaná po podaní žaloby vykonala ďalšie dve úhrady tak, ako ich v podaní špecifikoval. Navrhol konanie aj v tejto časti zastaviť. Trval na zaplatení istiny 925,82 eur spolu s úrokmi z omeškania tak, ako ich špecifikoval.

11. Podaním doručeným súdu dňa 06.09.2022 zástupca žalobkyne doplnil svoje predchádzajúce vyjadrenia tak, že pokiaľ sa týka preukázania aktívnej vecnej legitimácie žalobkyne, ide o pohľadávku spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s, ako nebankového subjektu, ktorej vlastníkom sa VÚB a.s. stala až následne v dôsledku zlúčenia subjektov. Právny predchodca žalobkyne preto nedisponoval bankovou pohľadávkou a nie je možné na tento prípad aplikovať ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Postup podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách možno aplikovať len na pohľadávky, ktoré vzniknú banke (viď rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.12.2021 sp zn. 17CoCsp/18/2021, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.02.2022 sp.zn. 11CoCsp 35/2021). Avšak aj v prípade, ak by sa jednalo o postúpenie bankovej pohľadávky, zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky na žalobkyňu v danej veci boli splnené. Má za to, že výzvu zo dňa 29.12.2018 na zaplatenie dlžného zostatku úveru možno považovať za výzvu banky (viď rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoCsp 37/2020-151 zo dňa 28.04.2021). Právny predchodca žalobkyne VÚB a.s. sa stala univerzálnym nástupcom zaniknutej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. Právne účinky predmetných výziev zo dňa 29.12.2018 a 23.02.2019 preto zostali zachované a považujú sa za výzvy banky. Právny predchodca VÚB a.s. predloženie výzvy zo dňa 29.12.2018, ktorou vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splatných úverových splátok, zaslal formou doporučenej poštovej zásielky, čo je preukázané predloženou poštovou doručenkou. Žalovaná predmetnú výzvu v odbernej lehote riadne prevzala. Považuje preto za preukázané, že právny predchodca žalobkyne dňa 29.12.2018 riadne vyzval žalovanú na zaplatenie peňažného dlhu titulom omeškaných úverových splátok, pre ktorých neplnenie vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Žalovaná napriek tejto písomnej výzve svoj dlh nezaplatila, do omeškania s jeho zaplatením sa dostala viac ako 90 kalendárnych dní. Nakoľko žalovaná napriek výzve zaslanej do jej dispozičnej sféry bola viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho dlhu, boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu, tak došlo riadne a platne, čím je daná aktívna legitimácia žalobkyne v tomto spore. Navyše, žalovaná bola vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy aj v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru listom zo dňa 23.02.2019. Zároveň za účelom aktívnej legitimácie žalobkyne bola súdu predložená aj zmluva o postúpení pohľadávok, spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky. Právne úkony sa posudzujú na základe ich obsahu, bez ohľadu na ich označenie. Nie je vylúčené, aby z obsahu jednej listiny, v tomto prípade listiny „Predžalobná upomienka“ zo dňa 29.12.2018, vyplývalo viacero právnych úkonov (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoCsp 37/2020). Poukázal na skutočnosť, že k postúpeniu pohľadávky na žalobkyňu došlo až po začatí sporu. Žalobu na súd doručila VÚB a.s.. Žaloba bola následne, vzhľadom na podaný odpor, doručená žalovanej najneskôr dňa 23.11.2021. Žalovaná svoj dlh nezaplatila a do omeškania s jeho zaplatením sa dostala o viac ako 90 kalendárnych dní. Z tohto dôvodu pohľadávka bola k 19.04.2022 legitímne postúpená na žalobkyňu. Vzhľadom

na uvedené samotnú žalobu možno rovnako považovať za výzvu na plnenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách (viď rozhodnutie Krajského súdu v Trnave pod sp.zn. 26Co 34/2017 zo dňa 30.01.2018). Aktívnu legitímáciu žalobkyne v konaní v tomto spore preukazuje tiež oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanej zaslané na adresu uvedenú žalovanou v zmluve o úvere: „C. XXX/X, XXX XX D. E.“, doporučené dňa 22.04.2022 pod číslom zásielky RF311562521SK, čo bolo súdu preukázané predloženým podacím hárkom zo dňa 25.04.2022. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo tak riadne a platne, čím je daná aktívna legitímácia žalobkyne v tomto spore.

12. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

14. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. Žalobkyňa podaniami doručenými súdu dňa 30.06.2022 a dňa 31.08.2022 zobrala opakovane žalobu sčasti späť pred otvorením prvého pojednávania alebo predbežného prejednanie sporu. Súd rešpektoval tieto jej dispozitívne úkony so žalobou a konanie sčasti, v ktorej žalobu zobrala späť (85,76 eur a 21, 51 eur), zastavil. Predmetom konania naďalej ostala istina vo výške 925,82 eur spolu s úrokmi z omeškania tak, ako ich zástupca žalobkyne špecifikoval v podaní doručenom súdu dňa 31.08.2022.

16. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 09.09.2022 bez prítomnosti zástupcov oboch sporových strán. Predvolanie na pojednávanie bolo zástupcovi žalobkyne riadne doručené dňa 23.06.2022. Zástupca žalobkyne podaním doručeným súdu dňa 31.08.2022 ospravedlnil svoju neúčasť zásadou hospodárnosti konania a účelnosti vynaloženia trov. Navrhol, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Zástupcovi žalovanej predvolanie na pojednávanie bolo doručené dňa 27.06.2022. Podaním doručeným súdu dňa 25.08.2022 zástupca žalovanej ospravedlnil svoju neúčasť taktiež zásadou hospodárnosti konania a účelnosti trov. Navrhol, aby súd rozhodol bez jeho účasti. K námietke nedostatku miestnej príslušnosti súdu (bližšie zástupcom žalovanej neodôvodnenej) súd len udáva, že podľa § 14 Civilného sporového poriadku všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v obvode ktorého má fyzická osoba trvalý pobyt. Podľa § 36 ods. 2 Civilného sporového poriadku príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania a trvá až do skončenia konania. Podľa výpisu z Registra obyvateľov SR v čase podania žaloby žalovaná bola k trvalému pobytu prihlásená na adrese C. X/XXX, D. E., teda v obvode Okresného súdu Kežmarok.

17. Dokazovaním vykonaným v celom rozsahu návrhov oboch sporových strán súd skutkový stav v danej veci ustálil nasledovne:

18. Žalovaná nepoprela a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti o tvrdení žalobkyne, že dňa 28.11.2016 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „Consumer Finance Holding a.s.“) a žalovaná uzavreli zmluvu označenú ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“, evidovanú žalobkyňou pod č. 7610505103, na základe ktorej spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. poskytla žalovanej úver vo výške 1.500 eur, a že žalovaná sa v zmluve zaviazala úver spolu s jeho nákladmi, celkom 2.382,60 eur, zaplatiť v 60 pravidelných mesačných splátkach po 39,71 eur (ďalej už len „zmluva o úvere“). Tieto skutočnosti preukazujú listiny predložené v spore žalobkyňou označené ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ a „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, podľa ktorých sa jednalo o bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1.500 eur s nákladmi 882,60 eur, celkovou čiastkou, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť 2.382,60 eur v 60 mesačných splátkach vo výške 39,71 eur splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, dátumom splatnosti prvej splátky dňa 20.12.2016 a dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 20.11.2021, výškou fixnej ročnej úrokovej sadzby 21,90 %, hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) 21,89 %, hodnotou priemernej RPMN 19,00 %, výškou odplaty za úver 21,89 %, najvyššou prípustnou výškou odplaty za úver 24,68 %, a dobou trvania zmluvy do splatenia

všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy. Ako spoludlžník zmluvu uzavrel F. B., nar. XX.XX.XXXX, manžel žalovanej.

19. Žalovaná nepoprela a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti ani o tvrdení žalobkyne, že žalovaná dojednané splátky neplatila riadne a včas. Podľa prehľadu splátok a úhrad za dobu od 28.11.2016 do 31.08.2021 predloženého žalobkyňou, ktorý žalovaná nijako nespochybnila, žalovaná počnúc splátkou splatnou dňa 20.10.2018 realizovala už len nepravidelné čiastkové úhrady v sumách nižších, ako boli dojednané mesačné splátky úveru. Do podania žaloby podľa prehľadu žalovaná zaplatila spolu 1.041,72 eur, nie 1.038,39 eur, ako uviedla žalobkyňa v žalobe.

20. Z listiny označenej ako „Predžalobná upomienka“ datovanej dňom 29.12.2018 a pripojenej poštovej doručky vyplýva, že týmto listom VÚB a.s. žalovanej s poukazom na zmluvu o úvere oznámila, že ku dňu vyhotovenia listiny eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 117,28 eur a vyzvala žalovanú nedoplatok „bezodkladne“ zaplatiť. Žalovanú súčasne upozornila, že ak do 05.02.2019 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2018, bude oprávnená úver zosplatiť. Podľa poštovej doručky list adresovaný žalovanej na adresu trvalého pobytu prevzal jej syn dňa 20.01.2019. Žalobkyňa, bez ďalšieho, predložila súdu aj ďalšiu poštovú doručku, podľa ktorej zásielku (nie je zrejmé, akú) od odosielateľa VÚB a.s. spoludlžník osobne prevzal dňa 03.01.2019.

21. Z listiny označenej ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ datovanej dňom 23.02.2019 súd zistil, že táto listina obsahuje prejav vôle VÚB a.s. adresovaný žalovanej spočívajúci v oznámení, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila, dlh zo zmluvy o úvere sa stal splatným v celom rozsahu naraz, a výzvu žalovanej na úhradu celkovej sumy 1.188,02 eur.

22. Podľa notárskej zápisnice spísanej notárkou JUDr. Ľubicou Florianovou so sídlom Bratislava, na Hodžovom námestí č. 3, N 3283/2017, NZ 54215/2017, dňa 11. decembra 2017 a výpisov z obchodného registra spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, zanikla v dôsledku rozdelenia a zlúčenia s nástupníckymi spoločnosťami, a to Všeobecnou úverovou bankou a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 (ďalej už len „VÚB a.s.“) a VÚB Leasing a.s., Mlynské Nivy 1, 020 05 Bratislava, IČO: 31 318 045 (ďalej už len „VÚB Leasing a.s.“), ktoré sa stali právnymi nástupcami zaniknutej spoločnosti. Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, bola z registra vymazaná ku dňu 01.01.2018.

23. Z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok vedenej v denníku súdu pod sp.zn. 1OpP 2/2018 zo dňa 30.11.2017 uzavretej medzi VÚB a.s. a VÚB Leasing a.s. ako postupcami a žalobkyňou ako postupníkom, vrátane jej dodatkov č.1. - č. 4, príloh a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 19.04.2022 súd zistil, že obe nástupnícke spoločnosti uzavreli so žalobkyňou zmluvu o postúpení pohľadávok, o.i., aj pohľadávky zo zmluvy o úvere v danej veci ku dňu postúpenia vo výške 1.033,09 eur.

24. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, tzn. ku dňu 28.11.2016 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

25. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

26. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, tzn. k 28.11.2016 (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

29. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

30. Vychádzajúc z cit. ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ.

31. Medzi stranami nebolo sporné a súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že zmluva o úvere v prejednávanej veci má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a že žalovaná má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa. Záver, že žalovaná zmluvu o úvere uzavrela ako spotrebiteľ, teda že pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, vyplýva zo samotného označenia zmluvy ako zmluvy o „spotrebiteľskom“ úvere, označenia druhu úveru ako bezúčelový „spotrebiteľský“ úver, označenia žalovanej v zmluve údajmi fyzickej osoby – nepodnikateľa, ako aj z obsahu samotnej zmluvy o úvere (celkové náklady „spotrebiteľa“ a pod.). Súd poukazuje tiež na argumentáciu zástupcu žalobkyne v spore ustanoveniami spotrebiteľského práva (zákonom č. 129/2010 Z.z., ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a pod.). Niet pochyb, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. pri poskytovaní úveru konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

32. Jedným z druhov spotrebiteľských zmlúv sú zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy o úvere v danej veci upravoval špeciálny zákon, a to Zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý vo vzťahu k Občianskemu zákonníku má postavenie lex specialis. Súd zastáva názor, že úver poskytnutý žalovanej na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere v danej veci má charakter spotrebiteľského úveru tak, ako ho definuje Zákon o spotrebiteľských úveroch, a spotrebiteľská zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch.

33. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere v danej veci uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. ako nebankový subjekt. Ako už súd vyššie uviedol, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., ku dňu 01.01.2018 zanikla v dôsledku rozdelenia a zlúčenia s nástupníckymi spoločnosťami, a to VÚB a.s. a VÚB Leasing a.s., ktoré sa stali právnymi nástupcami zaniknutej spoločnosti. V danej veci právnym nástupcom tejto spoločnosti ku dňu 01.01.2018 sa stala VÚB a.s.. Zaplatenia pohľadávky VÚB a.s. voči žalovanej sa žalobou v konaní v danej veci však nedomáha VÚB a.s., ale žalobkyňa ako nebankový subjekt, a to s tvrdením, že pohľadávka VÚB a.s. voči žalovanej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 1.033,09 eur jej bola VÚB a.s. postúpená na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 uzavretej medzi VÚB a.s. a VÚB Leasing a.s. ako postupcami a žalobkyňou ako postupníkom, vrátane jej dodatkov č. 1. - č. 4, príloh a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 19.04.2022. Súd sa preto najprv zaoberal skúmaním vecnej aktívnej legitímácie žalobkyne v konaní. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, z ktorého žalobcovi vyplýva uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie aktívnej vecnej legitímácie (ako aj pasívnej vecnej legitímácie) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010). V sporoch

s ochranou slabšej strany, ktorým je aj spotrebiteľský spor, súd aktívnu vecnú legitímáciu skúma z úradnej povinnosti, pričom dôkazné bremeno zaťažuje veriteľa (porovnaj napr. rozsudok NS SR sp.zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14CoCsp 52/2020 zo dňa 11.05.2021). Zásadnou otázkou, ktorú súd v rámci skúmania aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v konaní v danej spotrebiteľskej veci riešil, bola otázka, či boli splnené všetky zákonné podmienky stanovené ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky VÚB a.s. na žalobkyňu, a ak áno, či došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške, ktorej sa žalobkyňa v konaní na žalovanej domáha (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14CoCsp 52/2020 zo dňa 11.05.2021).

34. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorá podlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska, a ktorej základné právne postavenie vymedzuje zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Zákon o bankách“). Podľa § 2 Zákona o bankách banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu (nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú.v. EÚ L 176, 27.6.2013), a ktorá má bankové povolenie. Inú právnu formu banky tento zákon zakazuje. Banka môže bankové činnosti vykonávať iba na základe bankového povolenia podľa osobitného predpisu (Čl. 4 ods. 1 bod 42 nariadenia (EÚ) č. 575/2013) a v rozsahu a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi (napr. § 12 až 34 zákona č. 747/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov). V uvedenom právnom kontexte je potrebné posudzovať aj činnosť banky VÚB a.s. v danej veci spočívajúcu v postúpení pohľadávky.

35. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

36. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

37. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

38. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

39. Podľa § 92 ods. 8 veta prvá a druhá veta Zákona o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

40. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

41. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže v existujúcom záväzkovom vzťahu dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv a povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku a preto na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka. Cit. všeobecné ustanovenia § 524 ods. 1 a § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre postúpenie pohľadávky vyžadujú vždy písomnú formu, a súčasne stanovujú, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Vychádzajúc z ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je

na platné postúpenie pohľadávky potrebné. Zákon o bankách ako osobitný právny predpis (lex specialis) vo vzťahu k Občianskemu zákonníku v cit. ust. § 92 ods. 8 upravuje osobitné podmienky, za ktorých možno alebo nemožno postúpiť peňažnú pohľadávku patriacu banke, teda tzv. bankovú pohľadávku, buď inej banke alebo inému subjektu, ktorý nie je bankou. Postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, je v rozpore so zákonom a podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané).

42. Na podporu tohto svojho právneho záveru súd vzhľadom aj na súdu známu stále pretrvávajúcu argumentáciu žalobcov v obdobných sporov, spočívajúcu v tom, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje iba výnimky z bankového tajomstva a nie podmienky pre platné postúpenie pohľadávky bankou, poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.04.2018 sp.zn. 1Cdo 147/2017 publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018, podľa ktorého: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon“. V tomto rozhodnutí Najvyšší súd Slovenskej republiky o.i. tiež konštatuje, že: „...v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade zákona o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka...následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.“

43. Súd poukazuje tiež napr. na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.03.2018 sp.zn. 7Cdo 26/2017, podľa ktorého: „...podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu v prejednávanej veci než tú, že podmienky § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka svoju pohľadávku postúpiť inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).“

44. Do pozornosti súd dáva tiež dôvodovú správu k cit. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, podľa ktorej zavedenie tohto ustanovenia do Zákona o bankách má motivovať banky k tomu, aby robili kroky smerujúce k ukončeniu záväzkových vzťahov pri dlhodobom nesplácaní úverov dlžníkmi, a aby počas trvania zmluvných vzťahov iba nepripisovali úroky, poplatky a rôzne sankcie, a dlhy tak nezvyšovali. Takéto správanie bánk nespĺňalo požiadavku prístupu banky ako dodávateľa k spotrebiteľom s odbornou starostlivosťou tak, ako to vyplýva zo zákona o spotrebiteľoch. Nebolo tiež v záujme spotrebiteľov, aby po uzavretí spotrebiteľskej zmluvy o úvere banka kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu postupovala pohľadávku voči nim tretej osobe, ktorá nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priechilo účelu a zmyslu Zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou. Tu súd len dodáva, že nie len poskytovanie, ale aj správa úveru, je špecifickou osobitne Zákonom o bankách upravenou činnosťou banky. Preto súd mal za to, že aj na správu pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (nie len poskytovanie), ktorá v danej veci prešla z pôvodného veriteľa na VÚB a.s., je potrebné aplikovať Zákon o bankách, a to predovšetkým za účelom naplnenia požiadavky odbornej starostlivosti veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo 147/2017, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co 494/2014 zo dňa 07.12.2015).

45. Z cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktorá je už splatná. Podľa tohto ustanovenia banka má oprávnenie postúpiť pohľadávku alebo jej časť, s ktorou je dlžník v omeškaní po dobu stanovenú zákonom, a to o viac ako 90 kalendárnych dní, a to napriek písomnej výzve banky. Tieto zákonné podmienky musia byť pritom splnené kumulatívne. Tu súd na podporu tohto záveru, v nadväznosti aj na vymedzenie pohľadávky na účely ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách zástupcom žalobkyne v konaní, poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3CoCsp

23/2021 zo dňa 16.02.2022, podľa ktorého: „29. Z uvedeného vyplýva, že by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali „živý úver“ na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS. V takomto prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách... 35. Špecifické pôsobenie bánk, na ktoré dohliada centrálna banka, opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nespliatny úver od banky je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad centrálny banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať (akokoľvek) bankové oprávnenia a ani používať bankové úvery. Termín používať prirodzene zahŕňa aj zosplatenie úveru alebo určité zavŕšenie vzťahu vyplývajúceho zo zmluvných podmienok banky.“ (porovnaj tiež napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9CoCsp 50/2021 zo dňa 15.02.2022). Banka má nepochybne právo postúpiť na iný subjekt aj celú úverovú pohľadávku. Pre takýto postup je však nevyhnutné, aby banka pred postúpením úverovú pohľadávku v súlade so zákonom predčasne zosplatnila. Súd v danej veci dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že by VÚB a.s. pred postúpením úverovej pohľadávky na žalobkyňu bola splnila zákonné podmienky pre jej predčasné zosplatenie.

46. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

47. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

48. Citované ustanovenia Občianskeho zákonníka pre predčasné zosplatenie úveru dohodnutého v splátkach vyžadujú výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú spotrebiteľovi, obsahujúcu upozornenie na aktuálny dlh a výslovné upozornenie na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celej úverovej pohľadávky naraz z dôvodu nezaplatenia aktuálneho dlhu. Podľa cit § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo na zaplatenie celej úverovej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Podľa cit. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Právo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565, môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatenia celej pohľadávky, nemusí bez ďalšieho začať plynúť až potom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatenie úveru najneskôr. Táto je upravená v § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je tak časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie. Do splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

49. V danej veci VÚB a.s. (nie spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., ako to tvrdila žalobkyňa) listinou „Predžalobná upomienka“ datovanou dňom 29.12.2018 žalovanú upozornila, že ku dňu 29.12.2018 má aktuálny nedoplatok na splátkach predmetného spotrebiteľského úveru vo výške 117,28 eur (3 mesiace x 39,71 - 1,85 eur) a výslovne ju upozornila, že ak do 05.02.2019 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci „10/2018“, bude oprávnená úver zosplatiť. Podľa pripojenej doručky listina bola doručená na adresu trvalého pobytu žalovanej, kde ju dňa 02.01.2019 prevzal syn žalovanej.

Podľa prehľadu splátok a úhrad, ktorý žalovaná nijako nespochybnila, žalovaná v lehote do 05.02.2019 dlžné splátky neuhradila, vykonala iba dve úhrady vo výške 1,85 eur a 3,37 eur. Dňom 20.01.2019 sa tak žalovaná dostala do omeškania s úhradou splátky „10/2018“, splatnej dňa 20.10.2018, viac ako tri mesiace. Na zaplatenie aktuálneho dlhu, vrátane splátky splatnej dňa 20.10.2018, jej bola veriteľom poskytnutá lehota do 05.02.2019, teda lehota dlhšia ako zákonná povinná lehota 15 dní. Na možnosť zosplatenia celej pohľadávky naraz bola žalovaná predžalobnou upomienkou, ktorá sa preukázateľne dostala do dispozičnej sféry žalovanej, výslovne upozornená. VÚB a.s. tak mala oprávnenie úver predčasne zosplatiť pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.10.2018 po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti tejto splátky, teda od 20.01.2019, najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky splatnej dňa 20.02.2019. Žalobkyňa predložila súdu listinu vyhotovenú VÚB a.s. označenú ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, datovanú dňom 23.02.2019, tzn. dňom nasledujúcim po splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre ktorú veriteľ mohol pristúpiť k zosplateniu celej úverovej pohľadávky naraz. Preto súd prijal záver, že právo VÚB a.s. na zosplatenie celej pohľadávky z úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.10.2018, na zaplatenie ktorej bola žalovaná predžalobnou upomienkou dňa 29.12.2018 vyzvaná, dňom 20.02.2019 VÚB a.s. zaniklo. Oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.02.2019 preto nemožno priznať právne účinky predčasného zosplatenia úverovej pohľadávky tak, ako to predpokladá citovaná právna úprava. Preto súd prisvedčil obrane žalovanej, že právna predchodkyňa žalobkyne úver v danej veci nezosplatiť včas, tzn. najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. VÚB a.s. tak v danej veci nesplnila zákonné podmienky pre predčasné zosplatenie celej úverovej pohľadávky. Vo vzťahu k tvrdeniu zástupcu žalobkyne, že k zosplateniu došlo vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením úveru, súd udáva, že pred vyhotovením oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dňa 23.02.2019 žalovaná nebola v omeškani viac ako 3 mesiace so splátkou splatnou dňa 20.01.2019, a ani dňa 20.02.2019.

50. Navyše, žalobkyňa nijako nepreukázala, že by listina vyhotovená VÚB a.s. (nie spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., ako to tvrdila žalobkyňa) „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 23.02.2019 sa bola vôbec dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Žalobkyňa v tomto smere nepredložila súdu žiadny dôkaz. Bez ďalšieho iba uviedla, že táto listina bola doručovaná žalovanej obyčajnou listovou zásielkou. Žalovaná v konaní namietla doručenie tejto listiny. Bolo preto na žalobkyňu, ktorú zaťažovalo dôkazné bremeno vo vzťahu k doručeniu tohto písomného právneho úkonu do dispozičnej sféry žalovanej (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka), aby toto svoje dôkazné bremeno uniesla. Tu súd v nadväznosti na argumentáciu zástupcu žalobkyne, že listina o zosplatení úveru má len deklaratórny charakter, poukazuje napr. na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 36/2000 zo dňa 15.12.2000, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR pod č. 4/2021, podľa ktorého: „11.3....Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t.j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie...Z povahy ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré nepripúšťa odchylnú dohodu zmluvných strán v podobe fikcie doručenia. Právna konštrukcia doručovania upravená týmto ustanovením totiž zabezpečuje spravodlivé vyvažovanie záujmov zmluvných strán. Adresátovi právneho úkonu poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu a taktiež istotu, aby účinky daného právneho úkonu nenastali bez toho, že mu to nebolo umožnené. Subjekt realizujúci právny úkon má na druhej strane istotu, že doručovaný právny úkon sa stane právne perfektným a vyvolá zamýšľané právne následky aj v prípade, že sa adresát vyhýba prevzatiu zásielky, príp. zmarí jej doručenie hoci i z nedbanlivosti (napr. zmenou doručovacej adresy bez oznámenia tejto skutočnosti druhej zmluvnej strane). Tu je potrebné poukázať práve na požiadavku právnej istoty na strane adresáta, aby sa mohol s prejavom vôle oboznámiť, ale zároveň sa chráni aj právna istota odosielateľa v tom zmysle, že ak sa adresát mal možnosť (príležitosť) oboznámiť s prejavom vôle, ale sa tak nestalo, prejav vôle sa považuje za účinný. Pritom nie je podstatné, či sa adresát s obsahom zásielky aj skutočne oboznámil. Je potrebné si

však uvedomiť, že v prípade sporu o doručení písomnosti bude dôkazné bremeno o doručení zaťažovať odosielateľa. Je preto vhodné, aby odosielateľ vhodným spôsobom doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, resp. ju vedel relevantne preukázať“. Preto súd mal za to, že aj oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.02.2019 bolo potrebné doručiť do dispozičnej sféry žalovanej (porovnaj tiež napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn. 12CoCsp 26/2021 zo dňa 10.03.2022, sp.zn. 8CoCsp 16/2021 zo dňa 28.02.2022, sp.zn. 3CoCsp 23/2021 zo dňa 16.02.2022, a ďalšie). Keďže žalobkyňa toto skutočnosť nepreukázala, súd aj z tohoto dôvodu predčasnému zosplatneniu úveru nemohol priznať právne účinky.

51. Na základe uvedeného súd uzavrel, že žalobkyňa nepreukázala, že celá pohľadávka z predmetného spotrebiteľského úveru bola v čase jej postúpenia VÚB a.s. na ňu splatnou, a teda spôsobilou na postúpenie podľa cit. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. VÚB a.s. tak podľa Zákona o bankách mohla na žalobkyňu postúpiť iba splátky úveru splatné ku dňu postúpenia pohľadávky, tzn. ku dňu 17.04.2022, kedy došlo k prevzatíu listiny „Žiadosti o postúpenie a prevod“, podľa ktorej týmto dňom postupník prijíma a kupuje každú pohľadávku uvedenú v priloženom výtlačku a zaznamenanú na nosiči CD-ROM. Zákonnou podmienkou postúpenia splatných splátok úveru však podľa cit. § 92 ods. 8 Zákona o bankách bola predchádzajúca písomná výzva banky na ich zaplatenie a nepretržité omeškanie žalovanej s ich zaplatením trvajúce dlhšie ako 90 kalendárnych dní napriek tejto výzve.

52. Tu súd prisvedčil žalovanej, že žalobkyňa účinenie takejto výzvy VÚB a.s. pred postúpením ničím nepreukázala. Podľa judikatúry právne úkony sa posudzujú podľa ich obsahu, a preto nie je vylúčené, aby obsahom jednej listiny bolo aj niekoľko právnych úkonov. Napr., aby obsahom písomného právneho úkonu, ktorým si v danej veci VÚB a.s. ako veriteľ uplatnila právo na predčasné zosplatnenie celého úveru, bola súčasne aj písomná výzva VÚB a.s. podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 6CoCdo 37/2020 zo dňa 28.04.2021). V danej veci však žalobkyňa nepreukázala, že by písomné oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.02.2019 sa bolo vôbec dostalo do dispozičnej sféry žalovanej. Preto súd tomuto písomnému oznámeniu nemohol priznať ani právne účinky písomnej výzvy podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

53. Vzhľadom na uvedené závery súd uzavrel, že nakoľko žalobkyňa nepreukázala splnenie zákonných podmienok pre postúpenie úverovej pohľadávky VÚB a.s. na ňu, stanovené v cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nepreukázala, že v konaní je vecne aktívne legitimovaná. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje osobitné podmienky, za ktorých možno alebo nemožno postúpiť peňažnú pohľadávku banky, teda tzv. bankovú pohľadávku, buď inej banke alebo inému subjektu, ktorý nie je bankou. Postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, je v rozpore so zákonom a podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané). Za danej situácie preto súd žalobu žalobkyne pre nedostatok jej aktívnej vecnej legitimácie v konaní zamietol.

54. Záverom súd k obrane žalobkyne, že postup v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno uplatňovať na prejednávajúcu vec, nakoľko pôvodným veriteľom, ktorý spotrebiteľský úver žalovanej poskytol, bola spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. ako nebankový subjekt, súd udáva, že Zákon o bankách je plne dôvodné aplikovať nie len na poskytovanie, ale aj na správu pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. A to predovšetkým so zreteľom na naplnenie požiadavky odbornej starostlivosti veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo 147/2017, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co 494/2014 zo dňa 07.12.2015). Nakoľko správa žalovanej úverovej pohľadávky prešla z pôvodného veriteľa na VÚB a.s., aj keď úver nebol poskytnutý VÚB a.s., ale nebankovou spoločnosťou, pre účely Zákona o bankách sa jedná o bankovú pohľadávku. Súd tu poukazuje na judikatúru súdov vyššej inštancie, podľa ktorej aj v prípade, ak pohľadávka uplatnená žalobou, pôvodne vznikla z úverovej zmluvy uzavretej medzi nebankovým subjektom, avšak v čase jej uplatňovania na súde už bola pohľadávkou banky (z dôvodu zlúčenia pôvodného veriteľa – nebankového subjektu s novým veriteľom - bankou), banka bola oprávnená postúpiť pohľadávku na inú spoločnosť len za splnenia zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách. (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 19CoCsp 28/2020 z 28.10.2020 a rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 13CoCsp 3/2021 z 22.09.2021). Napr. tiež podľa odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp 28/2020 z 28.10.2020: „... nepredkladá súdu inú výzvu ako predžalobnú upomienku zo dňa 26.01.2017, vyhotovenú pôvodným veriteľom spoločnosťou G. D. A., L. po ktorej nasledovalo oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti

úveru zo dňa 29.03.2017, rovnako vyhotovené pôvodným veriteľom G. D. A., L.. Keďže pôvodný žalobca W. T. M., L. sa stala právnym nástupcom obchodnej spoločnosti G. D. A., L., pohľadávka uplatnená žalobou, aj keď pôvodne vznikla z úverovej zmluvy uzavretej medzi nebankovým subjektom a žalovaným, v čase jej uplatňovania na súde už bola pohľadávkou banky. W. T. M., L. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému na spoločnosť E. V. len za splnenia zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nakoľko žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávok, dospel odvolací súd k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný.“

55. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

57. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

59. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovaná mala tak úspech v konaní v plnom rozsahu a príslúcha jej voči žalobkyni nárok na náhradu trov v plnom rozsahu trov. Výška náhrady bude po právoplatnosti tohto rozsudku vyčíslená samostatným rozhodnutím súdneho úradníka.

Poučenie:

Proti výrokom I. – III. tohto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).